

nosti lze však k ní vzít zřetel, byla-li předložena listina, z níž jest zřejmo, že se objednávka skutečně stala. Z listin, žalující stranou předložených, jest pak nepochybně zřejmo, že žalovaný objednal železo v žalobě uvedeně u žalující firmy. V dopise ze dne 16. ledna 1919 žádá za vydání věcí, které skoro doslovně ve faktuře jsou uvedeny. Z dopisu ze dne 16. ledna 1919 jest pak zřejmo, že si žalovaný železo dal odvézt a že ho má v držení. V dopisu ze dne 24. února 1919 dokonce uvádí, že si zboží dal nestranným odborníkem odhadnouti. Neníž proto býti pochybnosti o tom, že žalovaný železo převzal, a je má ve svém držení. Tyto okolnosti byly listinami prokázány a nebylo zapotřebí, by žalující firma předložila listiny tyto v žalobě, jelikož toho uvedený předpis zákona nevyhledává.

Čís. 222.

I pokud jedná se o poplatky notáře jako soudního komisaře, jest dovolací rekurs vyloučen (§ 528 c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 8. července 1919, R II 80/19.).

Rekursní soud (zemský soud v Brně) změnil k rekursu notáře částečně usnesení prvního soudu, jímž upraveny byly poplatky notáře jako soudního komisaře. V otázce, kdo povinen jest hraditi notářovy poplatky, minul se rekurs s úspěchem. Do této části rozhodnutí rekursního soudu podal notář dovolací rekurs.

Nejvyšší soud dovolací rekurs odmítl s poukazem na § 14 odst. 2 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 čís. 208, podle něhož proti rozhodnutí druhé stolice o útratách se rekursy nepřipouštějí, zvláště když podle úmyslu zákonodávce, by nejvyšší soud byl co možná ušetřen běžných věcí a zejména stížností do útrat, a se zřetelem na všeobecné znění řečeného § 14 odst. 2 jakož i souhlasného s ním v tomto ohledu § 528 odst. 1 c. ř. s. dlužno míti nutně za to, že obrat »rozhodnutí o útratách« vykládati sluší co možná široce, takže v něm zahrnuty jsou nejen rozhodnutí, co kdo platiti má, nýbrž také, která strana k placení jest povinna.

Čís. 223. ✓

Prováděcí nařízení III. k § 39 žel. dopr. řádu, dle něhož dráha nahrazuje za předměty, do uschování převzaté, nejvýše 100 K za kus, platí bez ohledu na to, zda lze dráze vyčítati hrubou nedbalost či pouhé nedopatření.

(Rozh. ze dne 8. července 1919, Rv I 331/19.)

Žalobce odevzdal balík sukna do nádražní šatny, když si však pro něj přišel, nemohl mu býti vydán, ježto ze šatny v mezičase zmizel. Škoda žalobci způsobená činila 1452 K, dráha vyplatila mu pouze 100 K, žaloval tudíž na zbytek 1352 K. První soud (obchodní soud v Praze) žalobě vyhověl mimo jiné z těchto důvodů: Odevzdáním a přijetím ba-